

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Ansvarshavende: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Prøvenummer.

1. September 1901.

1. Aargang.

Til Medlemmerne af D. L. og L. F.

Naar dette Prøvenummer af »Dansk Lokomotivtidende« udgaaar til behageligt Gjennemsyn til Medlemmerne af Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening, er det mit Haab, at dette Forsøg paa at skaffe Medlemmerne et selvstændigt Organ, gennem hvilket de kan udvexle Tanker med hinanden, maa vinde Medlemmernes Sympathi og Tilslutning. Thi det er uomtvisteligt, at den Mangel paa Forstaaelse saavel mellem Medlemmerne indbyrdes som mellem disse og Bestyrelsen, der hidindtil har gjort sig gjældende indenfor D. L. og L. F., hovedsagelig skyldes den mangelfulde Maade, paa hvilken de enkelte Medlemmer har erholdt Underretning om Bestyrelsens Virksomhed og Resultaterne af denne. Derfor har den Mening gjort sig gjældende i vor Forening, at der intet udrettes, og det er min Overbevisning, at der indenfor Foreningen vilde have hersket en bedre Forstaaelse og Enighed om Maaden, paa hvilken vi ønsker vore Interesser varetagne, saafremt vi strax ved Foreningens Stiftelse havde startet eget Foreningsorgan, gennem hvilket vi kunde søge og give paalidelige Oplysninger om de Strømninger, der gjør sig gjældende blandt Medlemmerne i de forskjellige Sektioner, ligesom Bestyrelsen havde kunnet holde Medlemmerne hele Landet over a jour med alt af Interesse Foreningen vedrørende. Da Hensigten med Udsendelsen af dette Prøvenummer er at faa fastslaaet, om Bladet i den foreliggende Form og Aand kan vinde Medlemmernes Sympathi, bedes disse om at

afklippe og udfylde den bag i Bladet trykte Stemmeseddel, der indsamles Depotvis og hurtigst muligt tilstilles Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Indsendt.

Til Underretning og Belæring for mine Kollegaer skal jeg gennem vort Foreningsblad tillade mig at meddele et lille Uheld, der hændte mig for kort Tid siden. Strax efter Afgangen fra Nyborg med et Ilto, sprang højre Vandstandsglas paa Kjleden. Jeg greb resolut Hanetrækket og fik det med et hurtigt Tag ned i Lukkestilling, men uden dog at Hanerne var lukkede. Jeg maatte da opgive at føre Toget videre og tilkaldte Hjælpemaskine. Efter at Dampen var blæst af Kjleden, fandt jeg min Kaffe-flaske, som jeg havde stillet til Varme paa Spildebakken (den Plade, der er anbragt over Fyrdøren), ligge paa denne med knækket Hals. Den var væltet ved, at Vandstandsglasset var sprunget. Jeg antager nu, at den har lagt sig hen under Armen paa den vandrette Stang til Hanetrækket og derved forhindret, at Hanerne kunde lukkes.

Jeg skriver dette til Underretning for lignende Tilfælde; det samme Tilfælde er nemlig indtruffet en Gang før her paa Fyn, men Føreren opdagede det og fik Flasken fjærnet og Hanerne lukkede. Havde jeg hørt om dette Tilfælde, før mit Uheld indtraf, vilde jeg ikke have sat min Kaffe til Varme paa denne Plads og havde derved undgaaet dette Uheld. Derfor føler jeg, at det er min Pligt overfor mine Kolleger at meddele dem dette.

Nyborg, i August 1901.

H. M. Petersen,
Lokomotivfører Nr. 280.

* * *

Idet Red. takker for ovenstaaende Artikel, oplyses i Tilslutning til samme, at en Lokomotivfører har faaet sin Haand slemst læderet ved, at han, der drak sin Morgenthe paa Maskinen, satte Flasken fra sig paa Kobbelhjulskassen paa en K.-Maskine, idet denne ved Maskinens Rystelser var væltet hen under Haandsvinget til Skifteskruen, hvorved Lokf., der, da det var mørkt, ikke bemærkede Flasken, ved at skifte Styringen knuste denne (Flasken) og læderede Haanden.

Red.

Lovudvalgets Betænkning.

Da der paa Generalforsamlingen den 21. Marts d. A. i Henhold til Dagsordenens Punkt 3 nedsattes et Udvalg til at revidere Lovene for vor Forening paa Grundlag af de til Generalforsamlingen indsendte Forslag, har det sikkert været med stedse stigende Utaalmodighed, at Resultatet af Udvalgets Arbejde har været imødeset.

Da dette Arbejde nu foreligger, anses det for at være en Pligt at oplyse Medlemmerne om, at Skylden for, at Arbejdet først foreligger nu, 5 Maaneder efter, ikke kan lægges Udvalgets Medlemmer til Last, idet disse først den 9. Juli modtog Meddelelse fra Formanden om, at de var valgte ind i Udvalget. Strax toges indenfor Udvalget Initiativ til at samles til et forberedende Møde i Fredericia den 2. August Kl. 8 Formiddag.

Paa dette Møde var følgende Udvalgsmedlemmer til Stede:

For 1. Sektion: Lokf. L. Mauritzen, Fredericia.

For 2. Sektion: Lokfyrb. M. Mortensen, Esbjerg.

For 3. Sektion: Lokf. C. Petersen og Lokfyrb. J. A. Mortensen, Nyborg.

For 4. Sektion: Lokf. K. Joh. Søren-

sen, Roskilde, og Lokfyrb. C. F. J. Klem, Kjøbenhavn.

For Privatbanerne: Lokf. H. P. Christiansen, Vejle.

Fraværende i Tjenestes Medfør var:

For 1. Sektion: Lokfyrb. V. Hansen, Aarhus, og for Privatbanerne: Lokfyrb. S. J. M. Jensen, Aalborg, hvorimod det andet Medlem for 2. Sektion, Lokf. F. C. Foss, trods gjentagne Opfordringer intet har ladet høre fra sig.

Til Formand for Udvalget valgtes Lokf. L. Mauritzen, der til sin Sekretær valgte Lokf. Christiansen, Vejle.

Paa Mødet sammenarbejdedes samtlige Forslag til et samlet Udkast, der ikke alene blev reviderede Love, men jfr. de indkomne Forslag tillige en Reorganisation af hele Foreningens Ledelse. Dette Udkast blev renskrævet og udsendt i 8 Exemplarer den 6. August til Udvalgsmedlemmerne for at give disse Lejlighed til efter nøje Overvejelse at fremsætte eventuelle Ændringer. Samtlige Udkast var atter indkomne kvitterede for Tiltrædelse den 14. August, hvorefter et afsluttende Møde afholdtes i Kjøbenhavn den 20. August Kl. 9 Form.

Til Stede paa dette Møde var følgende Udvalgsmedlemmer:

For 1. Sektion: Lokf. L. Mauritzen, Fredericia, og Lokfyrb. V. Hansen, Aarhus.

For 2. Sektion: Lokfyrb. M. Mortensen, Esbjerg.

For 3. Sektion var begge Medlemmerne i Tjenestes Medfør forhindrede i at være til Stede.

For 4. Sektion: Lokf. K. Joh. Sørensen, Roskilde, og Lokfyrb. C. F. J. Klem, Kjøbenhavn.

For Privatbanerne: Lokfyrb. S. J. M. Jensen, Aalborg; det andet Medlem, Lokf. Christiansen, Vejle, var forhindret i at komme til Stede.

Det andet Medlem for 2. Sektion gav trods Underretning heller ikke Møde her.

Paa dette Møde vedtoges det enstemmigt at forelægge Generalforsamlingen, der afholdtes samme Dag Kl. 12 Eftm., Udkastet i den foreliggende Form.

Generalforsamlingen vedtog med alle Stemmer mod en at give Lovudkastet sin Tilslutning og anbefale det til Vedtagelse af Medlemmerne.

I Henhold hertil tillader Lovudvalget sig herved at forelægge samtlige Medlemmer af D. L. og L. F. nedenstaaende Udkast til Love for Foreningen til Vedtagelse eller Forkastelse. Den bag i Bladet trykte Stemmeseddel bedes udklippet og udfyldt for Depotvis at indsamles og tilstilles undertegnede **senest den 15. September d. A.**

Alle Oplysninger angaaende Lovudvalgets Fortolkninger af de enkelte §§ er-

holdes ved Henvendelse til undertegnede.

Ærbødigst
P. L. U. V.:
L. Mauritzen.

Udkast til Love

for

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

- Foreningens Formaal er at samle alle Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere ved de i Drift værende Baner i Danmark til fælles Arbejde for at fremme og værne faglige Interesser og ved gjensidig Vejledning og Oplysning søge at højne Standen i Intelligens og Anseelse, saavel opad mod Foresatte som udadtil mod Publikum for derved at vinde Sympathi, Velvilje og Forstaaelse af vor Stillings opslidende og farefulde Karakter, samt søge at regulere Lønforholdene saaledes, at de staa i passende Forhold til vort Arbejde og Ansvar.
- Foreningen skal udgive eget Foreningsblad, der udgaar mindst hver 14de Dag, væsentlig indeholdende Foreningsmeddelelser.
- Foreningen sender Delegerede til de forskellige Lokomotivmænds Kongresser.
- Midlerne til disse Formaalets Fremme tilvejebringes ved, at Afdelingerne indbetaler 35 Øre af hvert Medlems maanedlige Kontingent til Hovedkassen senest i hvert Kvartals sidste Maaned.
- Ingen Afdeling maa staa til Restance uden Hovedbestyrelsens Samtykke.

§ 1.

- Foreningen ledes af en Hovedbestyrelse, der vælges paa en Generalforsamling og bestaar af 1 Formand, 1 Kasserer og 5 Repræsentanter, der alle bør have Sæde i Kjøbenhavn. Bestyrelsen vælger Næstformanden af sin egen Midte. Formanden skal paa den aarlige Generalforsamling, der afholdes i Marts Maaned skiftevis i Fredericia og Nyborg, fremlægge en skriftlig eller trykt Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. 2 Exemplarer af denne tilstilles hver Afdeling.
- Generalforsamlingen sammensættes af Delegerede, der Afdelingsvis vælges paa følgende Maade:

Afdelinger paa 15 til 25 Medlemmer sender 2 Delegerede.

Afdelinger paa 25 til 40 Medlemmer sender 3 Delegerede.

Afdelinger paa over 40 Medlemmer sender yderligere 1 Delegeret for hver fulde 25 Medlemmer derover.

Hver Delegeret har kun 1 Stemme.

- Hovedbestyrelsen har altid Sæde paa Generalforsamlingen, men har ikke Stemmeret med Hensyn til Godkendelse af Virksomhed eller Røgnskab. Forslag, der ønskes behandlede paa den aarlige Generalforsamling, maa være indsendte til Formanden inden den 15. Februar s. A.
- Hovedbestyrelsen har at lede Foreningens Virksomhed i Overensstemmelse med dens Love og lovlig vedtagne Generalforsamlingsbeslutninger.
- Hovedbestyrelsen vælges for 3 Aar. $\frac{1}{3}$ afgaar hvert Aar og med den sidste Tredjedel Formanden. De to første Tredjedele afgaar ved Lodtrækning efter 1 og 2 Aars Funktion. Gjenvalg er tilladt.
- Diæter for Foreningens Repræsentanter fastsættes paa en Generalforsamling.

§ 2.

Depoter, der tæller 15 Medlemmer og derover, opretter en Afdeling, om hvis Virksomhed henvises til Afdelingslovene.

§ 3.

- Depoter, der tæller mindre end 15 Medlemmer, opretter Underafdelinger, der administreres som hørende til nærmeste Afdeling.
- Underafdelingen vælger, for saa vidt den tæller mindst 6 Medlemmer, en Repræsentant, der er Medlem af Afdelingsbestyrelsen og opkræver Kontingent, der indsendes til Afdelingens Kasserer.

§ 4.

Foreningens Regnskabsaar er Kalenderaaet. Til at kontrollere Foreningens Regnskab vælger Generalforsamlingen 2 Revisorer for 1 Aar. Gjenvalg er ikke tilladt. Regnskabet tilstilles Revisorerne senest den 15. Februar; det tilbageleveres Kassereren, der skal fremlægge det paa den aarlige Generalforsamling i revideret Stand. Foreningens Midler ind sættes i en solid Bank og kan kun hæves af Hovedkassereren i Forening med et Bestyrelsesmedlem. Det er tilladt Kassereren at have indtil 100 Kr. i sit Væрге til Bestridelse af løbende Udgifter.

§ 5.

Generalforsamlingen er den højeste Myndighed. Sager, som foreligger, afgjøres ved simpel Stemmeret ved Haandsoprækning; dog skal skriftlig Afstemning benyttes, hvis det forlanges. Om Lovændringer se Slutningen. Kun

de Delegerede har Stemmeret, jfr. dog § 1 c. Foreningens øvrige Medlemmer har kun Tale- og Forslagsret.

§ 6.

I særlig vigtige Sager skal Hovedbestyrelsen lade foretage Afstemning blandt Medlemmerne. Denne foregaar da skriftlig Afdelingsvis. Resultatet af de afgivne Stemmer for eller imod tilstilles Hovedbestyrelsen inden en fastsat Tidsfrists Udløb. $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer er afgjørende for de saaledes behandlede Sager. Kun en saadan Afstemning kan annullere vedtagne Generalforsamlingsbeslutninger.

Udkast til Love

for
de under Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening hørende Afdelinger.

Afdelingernes Formaal er at oplyse de danske Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere om Organisationens saavel almindelige som personlige Betydning for enhver og derved opnaa, at alle Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere bliver Medlemmer af D. L. og L. F.

§ 1.

Som Medlem kan optages Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere ved de i Drift værende Baner i Danmark. Medlemmer, der afgaar fra Tjenesten, kan vedblivende være Medlem af Foreningen, naar de opfylder de i Lovene nævnte Forpligtelser.

§ 2.

Bestyrelsen bestaar af 1 Formand, 1 Kasserer samt 1 eller flere Repræsentanter, der vælges for 1 Aar paa den ordinære Generalforsamling, der afholdes i hvert Kvartals første Maaned. Gjenvalg er tilladt. Endvidere vælger hver Afdeling 2 Revisorer til at kontrollere Afdelingens Regnskab. Gjenvalg er ikke tilladt.

§ 3.

Indskud er 2 Kr., Kontingentet er 50 Øre maanedlig. Staar noget Medlem mere end to Maaneder til Restance, kan dets Medlemsret fortabes. Et Medlem, der er slettet af Foreningen, skal for atter at blive optaget betale den paaløbne Restance, dog ikke for over et Aar, samt nyt Indskud. Medlemmer, der udmelder sig og atter søger Optagelse, skal betale eventuelle Restancer og 8 Kr. i Indskud. Nyansatte, der ikke søger Optagelse inden 3 Maaneder efter Ansættelsen, betaler 5 Kr. i Indskud.

§ 4.

Afdelingernes Midler anvendes hovedsagelig til Administration; det eventuelle Overskud efter Generalforsamlingens Beslutning.

§ 5.

Skulde noget Medlem i eller udenfor

Tjenesten gjøre sig skyldig i saadanne Forhold, der nedbryder den for Standen nødvendige Agtelse, undersøges og paa dømmes Sagen ved Medlemmets Afdeling; dog kan Afgjørelsen indankes for D. L. og L. F.s Generalforsamling som højeste Instans.

§ 6.

Afdelingerne har Ret til for deres lokale Virksomhed at vedtage og benytte særlige Bestemmelser, der dog ikke maa være i Strid med D. L. og L. F.s Love, der til enhver Tid kan bringes i Anvendelse.

§ 7.

Alt vedrørende Afdelingerne, saasom Møder og deslignende, skal af Formanden meddeles Repræsentanten for Underafdelingen.

Slutning.

Ovenstaaende Love kan kun forandres eller ophæves paa en af D. L. og L. F. afholdt Generalforsamling, naar $\frac{2}{3}$ af de skriftlig afgivne Stemmer stemmer derfor eller ved en Urafstemning.

Jærnbane-Kommissions-Betænkningen.

Da der vel næppe er nogen ansat indenfor Etaten, der har følt sig mere overbevist om at blive betænkt med et klækkeligt Løntillæg, naar Kommissionen endelig blev færdig med sit Arbejde, end Lokomotivpersonalet, er der vel heller ingen, der mere bittert følte Skuffelsen, da Resultatet endelig forelaa, end netop Lokomotivpersonalet, specielt Lokomotivfyrbøderne. Naar disse sidste særlig fremhæves, er det fordi Lønforbedringen (Lønreduktionen) her træder grelt frem som en Gevinst for Staten, idet denne paa de reducerede Lokomotivfyrbøderlønninger alene tjener 23,760 Kr. aarlig.

Skal vi se nærmere paa Forholdet mellem den Løn, det er foreslaaet at normere en Lokomotivfyrbøder med, og den Løn, der bydes en jævn duelig Maskinarbejder saavel af Staten som af de private Virksomheder, da træder Misforholdet endnu skarpere frem efter Kommissionens Forslag, idet en Lokomotivfyrbøder, der ikke kan ansættes, før han er 25 Aar gammel, begynder med en Løn af 960 Kr. aarlig, stigende hvert 4. Aar med 90 Kr. til 1410 Kr. aarlig. Altsaa naar Lokomotivfyrbøderen har tjent i 12 Aar, oppebærer han for de følgende 4 Aar en Løn af 1230 Kr. aarlig, d. v. s., at naar han har været 16 Aar i Tjenesten og er blevet 41 Aar gl., oppebærer han som Vederlag for sit Arbejde den samme Sum, som den samme Arbejdsgiver (Staten) ydede ham for hans Arbejde 18 Aar tidligere, nemlig som 23-aarig Maskinarbejder, idet ingen jævn duelig Maskinarbejder har under 1230 Kr. aarlig.

Her er altsaa kun taget Hensyn til den rent pekuniære Side af Sagen. Naar hertil kommer, at Lokomotivfyrbøderen maa ofre sit Fag for Lokomotivtjenesten,

og at der stilles betydelig større Krav til den ansatte end til den almindelige Maskinarbejder, er det let forstaaeligt, at Lokomotivpersonalet kun kan tænke med Bitterhed paa denne ny Skuffelse, der, lagt til de mange tidligere, som Lokomotivpersonalet siden 1869 har været Gjenstand for, let kan blive den Draabe, der faar Bægeret til at flyde over; men da D. L. og L. F. som Princip gaar roligt besindigt, men sikkert mod Maalet, har Generalforsamlingen af 20. August d. A. ment sig forpligtet til at nedsætte et Udvalg, bestaaende af følgende Lokomotivmænd:

For 1. Sektion: Lokf. L. Mauritzen, Fredericia, og Lokfyrb. V. Hansen, Aarhus.

For 2. Sektion: Lokf. C. Christensen, Esbjerg, og Lokfyrb. P. Hansen, Struer.

For 3. Sektion: Lokf. P. F. Knudsen, Nyborg, og Lokfyrb. R. Larsen, Nyborg.

For 4. Sektion: Lokf. R. Jørgensen, Kjøbenhavn, og Lokfyrb. C. M. Christensen, Kjøbenhavn.

For Privatbanerne: Lokf. Hjulgaard, Aalborg, og Lokfyrb. S. J. M. Jensen, Aalborg,

til at tage Lønsørgsmaalet m. m. under nøje Overvejelse og foretage de fornødne Henvendelser til Regering og Rigsdag for at skaffe Lokomotivpersonalets beskædne og berettigede Fordringer med

Hensyn til Løn og andet gennemførte, ligesom Privatbanernes Lønsatser for Lokomotivpersonalet skal søges fastsatte ved Lov.

Udvalget konstituerede sig strax med Lokf. R. Jørgensen, Kjøbenhavn, som Formand og Lokfyrb. C. M. Christensen, Kjøbenhavn, som Sekretær.]

Bremsebetjening.

Da der atter i Fredericia er indtruffet et af de Tilfælde, der ryster Lokf.s Stilling i sin Grundvold, nemlig at et Tog, trods Signaler givne med Dampfløjten, ikke er bragt til Standsning paa rette Sted, men passerede Stationsmærket for Stoppesignal og fortsatte over hele Stationspladsen, uden at der dog skete noget egentligt Uheld, fremsættes følgende for at minde Lokomotivførerne om, naar saadant Tilfælde indtræffer, at de da faar konstateret paa Stedet, om Bremseklodser og Bandager er varme. Til Bedømmelse heraf kan anføres, at en almindelig, velbetjent Bremses Klodser, naar Toget har en Hastighed af ca. 45 km., afgiver Varme, naar en Vejtlængde af 5 Telegrafstænger er gennemløbet med fast Bremse. Efter at have løbet 10 Telegrafstænger,

kan Bremseklodserne ikke berøres med Bagen af Haanden, uden at man brænder sig. Eter at have løbet ca. 35 Telegrafstænger, vil saavel Klodser som Bandager være anløbne. Har Hjulene slæbt (hvad der selvfølgelig er Bremserens Fejl), kan dette konstateres ved, at et enkelt Sted paa Bandagen er varmere end den øvrige eller anløben.

Da der i nævnte Sag afholdes Forhør, vil det ikke være paa sin Plads paa nærværende Tidspunkt at tage Stilling til denne Sag her i Bladet. Dog vil Sagen blive fulgt meget nøje, da det etter Lokomotivførers Udvalg ser ud, som om der har fundet grov Forsømmelighed Sted. Det er jo af stor Interesse for Lokomotivpersonalet at kjende Resultatet af Undersøgelsen, idet det i lignende Tilfælde, hvor Skylden lægges paa Lokomotivføreren, betyder Stillingsfortabelse for denne.

Til Medlemmernes Hustruer.

Har Hustruen Pligt til at støtte sin Mands Organisation?

Paa dette Spørgsmaal, der allerede for flere Aar siden er blevet mig forelagt af min Mand som Svar paa mit udtalte Ønske om at tage ud, var jeg da kortsynet nok til at give et benægtende Svar. Jeg forstod den Gang ikke, at Betydningen af Ordsproget »Mands Vilje er Mands Himmerig« var saa almengyldigt, men saa kun heri et Udslag af Mandens bekjendte Egoisme. Jeg forstod ikke, at Manden for at føle sig glad og tilfreds i Hjemmet først og fremmest maatte føle sig i det mindste pekuniært tilfreds i det Erhverv, der skal give Hjemmet sit Præg, og at Opnaaelsen af denne pekuniære Tilfredshed var Gjennemførelsen af den Vilje, der skaber Mandens Himmerig. Jeg forstod ikke, at hvad der er Luxus for den ene, kan være en bydende Nødvendighed for den anden, og mente, at Opretholdelse af Livet var ensbetydende med at leve. Jeg forstod ikke, at hvad den enkelte Mand maatte bede om uden at faa, det kunde de mange fordre og en kraftig, maalbevidst Organisation faa uden at fordre eller bede. Jeg forstod ikke, at Hustruen kunde (som af min Mand atter og atter paastaet) have den ringeste Indflydelse paa sin Mands Interesse som Medlem af Organisationen, og jeg betragtede det altid, naar min Mand kom hjem og forlangte sin Mad eller sit Tøj i største Hast for rettidigt at komme til Møde, Generalforsamling eller lignende, som et nødvendigt Onde, i hvilket jeg kun stiltiende fandt mig af Hensyn til Husfreden. Jeg forstaaer endnu ikke, at Størsteparten af vore Mænd antager os for saa tungnemme, at det ikke skulde være Umagen værd at oplyse os om Organisationens Betydning og give os det rette Blik paa den Kamp, de fører for lysere og mere tidssvarende Livsvilkaar, da jeg nødigt vil tro, at en Del af vore Mænd ikke selv er kommen til Erkjendelse af Organisationens bydende Nødvendighed. Jeg forstaaer ikke, at jeg skulde være flere Aar om at bekvemme mig til at tale rigtig ud med

min Mand om det, der mest levende interesserede ham, nemlig hans Organisation. Men nu er det gjort. Nu staaer jeg forstaaende overfor hans Ideer. Nu kan vi tale sammen, og med Kvindens medfødte Snille kan jeg hjælpe ham at afslibe de stødende Former og mildne det bydende Magtsprog, der af og til gjør sig gjældende i hans Arbejde for Organisationen. Nu, da jeg har Forstaaelse af, at vore Mænd gennem det Arbejde, de nedlægger i at styrke deres Organisation, gavner os og vore Børn mere end dem selv, er det ikke mere med Vrangvilje, jeg skyndsomt sætter Maden eller tager Tøjet frem, naar min Mand skal møde til dette eller hint, eller plager ham med intetsigende Passiar, naar han i Hjemmet har skriftlige eller Tankearbejder for, men jeg er stolt af, at jeg har en Mand, der nyder sine Kammeraters Tillid og er oplyst nok til at kunne være med til at virke for os alle.

Det siger dog sig selv, at de Mænd, der paatager sig Arbejdet og ofrer ikke alene deres Fritid, men bringer endog pekuniære Ofre, ikke kan blive ved uden at faa Opmuntring udefra, og her er det, at Lokomotivpersonalets Hustruer og Døtre skal træde hjælpende til derigjennem, at de ikke møder deres Mænds eller Fædres Ønske om at gaa til Organisationsmøde med Vrangvilje eller Plagerier om at blive hjemme, men tværtimod gjøre deres til, at han kommer af Sted, thi for hver enkelt, der møder, er det et Lyspunkt mere i Ledernes Arbejde, og Forsamlingen blev et mere paalideligt Udtryk for Medlemmernes Ønsker, saa her er det, at enhver Hustru har en aldeles ufravigelig Pligt til at støtte sin Mands Organisation, og at dette kan blive en kjær Pligt, har jeg maattet sande saa godt som nogen. Hvor har min Mand dog været i straalende Humør, naar han paa mit Spørgsmaal: »Hvorledes gik det?« har kunnet svare: »Storartet! Alle, der havde fri, var mødte«, men hvor nedtrykt han har været, naar han paa samme Spørgsmaal har maattet svare: »Der var kun nogle faa. De mangler Forstaaelse. De er saa min Sandten ikke værd at arbejde for!«

Ærede Medsøstre! Saa underligt det end lyder, kan jeg forsikre, at vi Kvinder kan (om vi vil) bære vore Mænds Organisation gennem alle Vanskeligheder. Derfor beder jeg indtrængende alle Hustruer og Døtre: »Støt Eders Forsørgers Organisation, om ikke for Eders egen, saa dog for Eders Børns Skyld, for at disse, hvad vi haaber for Sønnernes Vedkommende, kan overtage gode, velagtede Stillinger efter deres Fædre, og for Døtrenes Vedkommende, at de kan blive oplyste, velsituerede Lokomotivmænds Hustruer.

p. t. Fanø, den 25. August 1901.

Marie.

